

Warszawa, 19 marca 2012 r.

PRZEWODNICZĄCY
GLÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ
w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny
Finansów Publicznych

Nr BDF1/4910/3/ZXZ/DOW/GLC/12/838

ZATWIERDZAM:

MINISTER FINANSÓW

Sprawozdanie
z działalności Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny
Finansów Publicznych
oraz zbiorcze sprawozdanie z działalności komisji orzekających
pierwszej instancji w 2011 r.

Wykonując dyspozycję art. 192 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114 z późn. zm.), przedkładam sprawozdanie z działalności Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych oraz zbiorcze sprawozdanie z działalności komisji orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych pierwszej instancji w roku 2011, z prośbą o zatwierdzenie.

PRZEWODNICZĄCY
Główna Komisja Orzekająca

Jan Pyrczak

I

**Działalność Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny
Finansów Publicznych w 2011 r.**

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych (dalej w skrócie GKO) jest organem drugiej instancji orzekającym w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych - Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114 z późn. zm. - zwanej dalej uondfp). Rozpoznaje środki zaskarżenia, tj. odwołania od orzeczeń i zażalenia na postanowienia wydane przez komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, wniesione przez strony za pośrednictwem komisji orzekającej, która wydała zaskarżane rozstrzygnięcie (art. 138 ust. 1 uondfp). GKO jest również organem właściwym do stwierdzenia nieważności prawomocnego postanowienia lub orzeczenia wydanego przez komisję orzekającą w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych a także rozstrzyga w przedmiocie wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem lub orzeczeniem wydanym przez komisję orzekającą w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (art. 157 i 163 ust. 3 uondfp).

Przewodniczący GKO rozpatruje zażalenia na zarządzenia przewodniczących komisji orzekających, określa właściwość komisji w sprawach spornych oraz sprawuje nadzór administracyjny nad działalnością komisji orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (art. 138 ust. 1, art. 81 ust. 2 – 4, art. 194 i 195 uondfp).

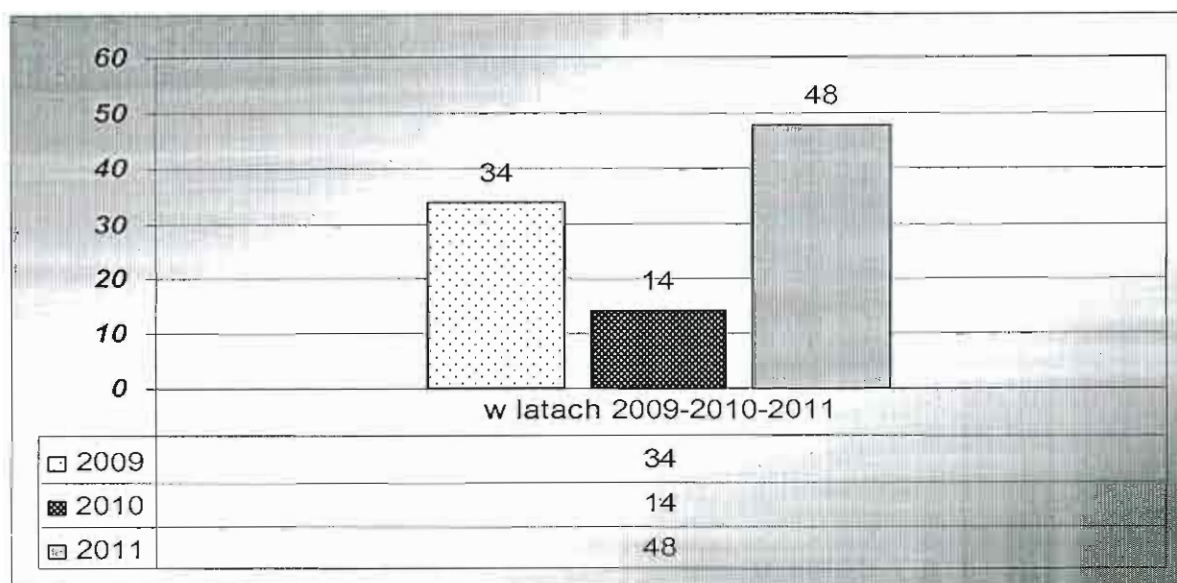
Minister właściwy do spraw finansów publicznych zapewnia obsługę prawną i organizacyjnotechniczną GKO oraz jej siedzibę.

1. Odwołania pozostające do rozpoznania w roku sprawozdawczym

1 stycznia 2011 r. GKO miała do rozpoznania 47 odwołań¹ wniesionych w 2010 r. i 1 odwołanie z 2009 r. (co do którego postępowanie zostało zawieszone na podstawie art. 25 ust. 2 uondfp z uwagi na wszczęcie postępowania karnego w sprawie objętej zarzutami w postępowaniu o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych) od 39 orzeczeń wydanych w pierwszej instancji.

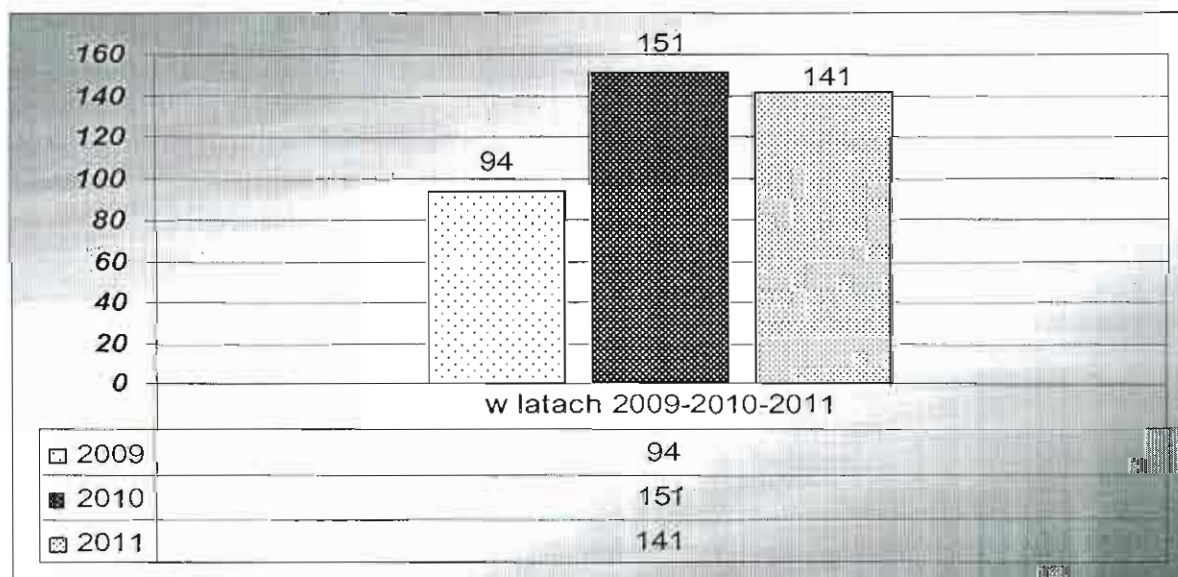
¹ Od jednego orzeczenia może być złożone więcej niż jedno odwołanie (orzeczenie może dotyczyć więcej niż jednego obwinionego a każdy z obwinionych jest uprawniony do złożenia odwołania w części dotyczącej jego osoby, ponadto rzecznik może złożyć odwołanie w części dotyczącej jednego obwinionego lub odwołania w zakresie kilku osób).

Tabela nr 1: Liczba odwołań oczekujących na rozpoznanie wg stanu na początek roku sprawozdawczego 2009, 2010, 2011 (ujęcie porównawcze)

Ponadto w 2011 r. wpłynęło do GKO 141 odwołań od 129 orzeczeń wydanych w pierwszej instancji.

Tabela nr 2: Liczba odwołań, które wpłynęły do rozpoznania w roku sprawozdawczym 2009, 2010, 2011 (ujęcie porównawcze)

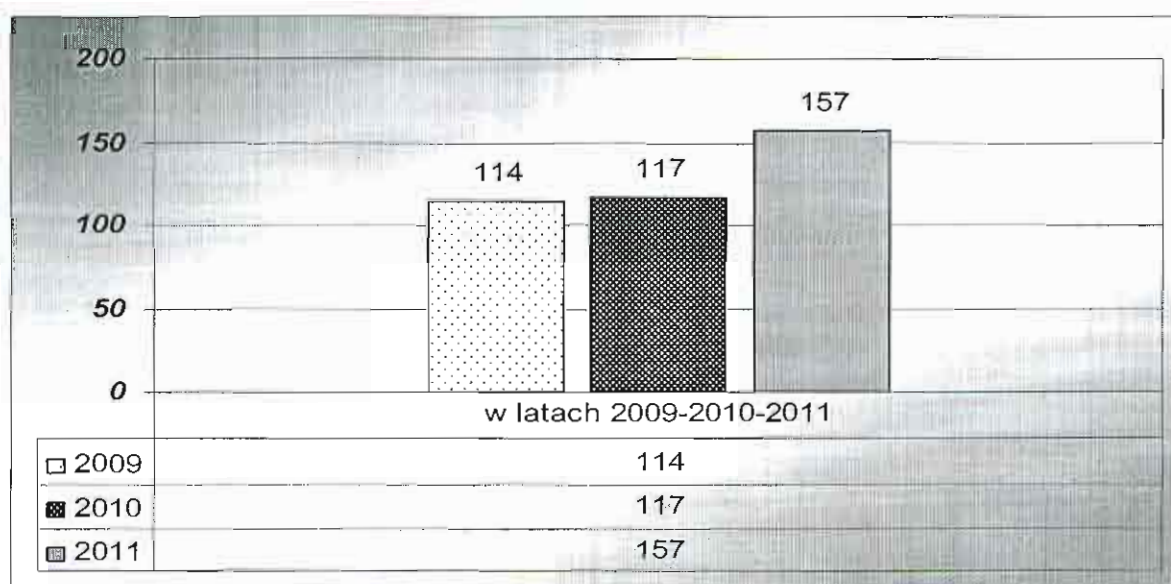
W GKO pozostawało zatem łącznie do rozpoznania w 2011 r. 189 odwołań od 168 orzeczeń wydanych w pierwszej instancji.

- a. Z ogólnej liczby 141 odwołań wniesionych w 2011 r. – 106 zostało wniesionych przez obwinionych, a 35 przez rzeczników dyscypliny finansów publicznych.
- b. Do GKO w 2011 r. wpłynęło:
 - 112 odwołań wniesionych od orzeczeń wydanych przez regionalne komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy regionalnych izbach obrachunkowych,
 - 29 odwołań wniesionych od orzeczeń wydanych przez resortowe komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy ministrach.

2. Odwołania rozpoznane w ciągu roku sprawozdawczego

GKO rozpoznała w 2011 r. 157 odwołań, z czego: 1 odwołanie z 2009 r. (postępowanie w tej sprawie zostało podjęte po zakończeniu postępowania karnego) 47 odwołań wniesionych w 2010 r. oraz 109 odwołań wniesionych w 2011 r. Ponadto Przewodniczący GKO zwrócił akta sprawy komisjom orzekającym pierwszej instancji, z uwagi na konieczność uzupełnienia braków formalnych, w odniesieniu do 8 odwołań z 2011 r. Z tej liczby 4 odwołania wpłynęły do GKO ponownie w 2011 r. (odwołania, które w 2011 r. wpłynęły do GKO dwa razy z uwagi na powyższą przyczynę zostały ujęte w sprawozdaniu jeden raz), a 4 odwołania nie wpłynęły ponownie do GKO w 2011 r.

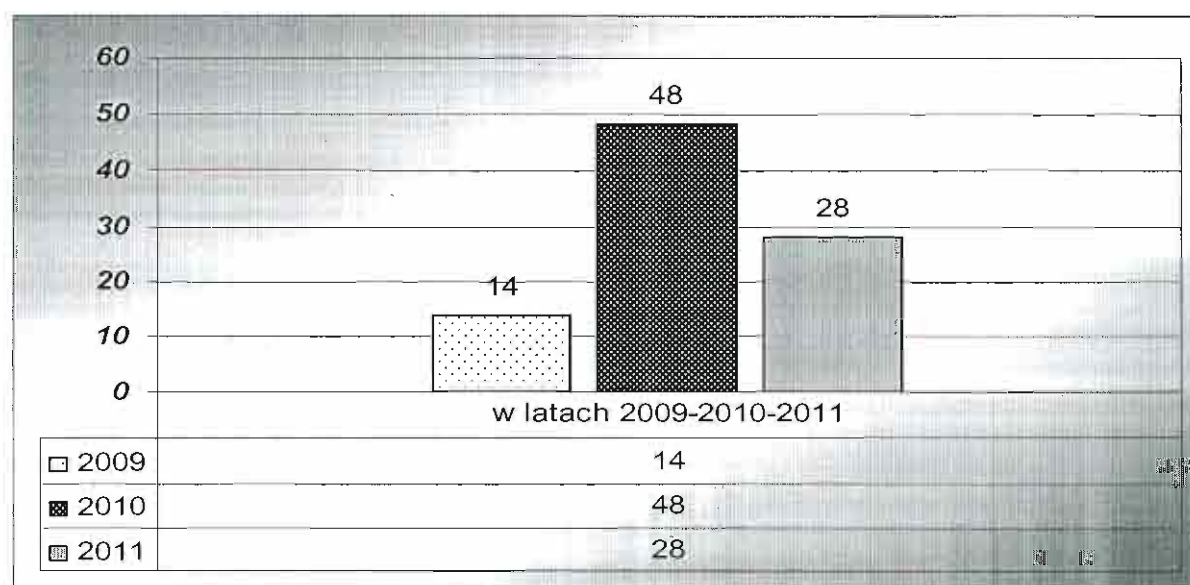
Tabela nr 3: Liczba odwołań rozpoznanych w ciągu: 2009, 2010, 2011 roku (ujęcie porównawcze)

3. Odwołania pozostające do rozpoznania na koniec roku sprawozdawczego

Na 1 stycznia 2012 r. pozostawało do rozpoznania **28** odwołań. Pozostałe do rozpoznania sprawy zostały załatwione na początku 2011 r., przed złożeniem niniejszego sprawozdania, z wyjątkiem jednej, która wpłynęła do GKO w grudniu 2011 r. i z uwagi na konieczność uzupełnienia braków formalnych została wyznaczona na rozprawę na 2 kwietnia 2012 r.

Tabela nr 4: Liczba odwołań pozostających do rozpoznania na koniec: 2009, 2010, 2011 roku (ujecie porównawcze)

4. Sposób rozpoznawania odwołań w roku sprawozdawczym

W 2011 r. GKO rozstrzygnęła sprawy w następujący sposób:

rodzaj rozstrzygnięcia Głównej Komisji Orzekającej	rok wpływu odwołania		łączna liczba rozstrzygnięć
	2011 r.	2010 i 2009 r.	
utrzymanie w mocy zaskarżonego orzeczenia	38	8	46
uchylenie, zmiana zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części	30	16	46
uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w całości lub w części	25	14	39
umorzenie postępowania	7	2	9
pozostawienie odwołania bez rozpoznania	7	6	13
odmowa przyjęcia odwołania	2	2	4
zwrot akt do komisji orzekającej pierwszej instancji w celu uzupełnienia braków formalnych (tylko odwołania, które nie wpłynęły do GKO ponownie w 2011 r.)	4	0	4
Łączna liczba rozstrzygnięć	113	48	161

5. Orzeczenia o uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części i rozstrzygnięciu sprawy co do istoty

a. Uchylając zaskarżone orzeczenie w całości lub części i orzekając co do istoty, GKO:

- w 26 przypadkach uniewinniła obwinionych, których dotyczyło złożone odwołanie (w ramach tych 27 przypadków 2 odwołania od 2 orzeczeń komisji orzekającej pierwszej instancji dotyczyły 1 obwinionego – GKO uniewinniła tego obwinionego

jednym orzeczeniem od czynów przypisanych mu dwoma orzeczeniami komisji orzekającej pierwszej instancji),

- w 15 przypadkach złagodziła karę w stosunku do obwinionych lub odstąpiła od jej wymierzenia,
- w 4 przypadkach nie zmieniła wymiaru kary,
- w 1 przypadku uniewinnionemu obwinionemu przypisała odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych i odstąpiła od wymierzenia mu kary.

Ponadto w 2 przypadkach GKO, orzekając na korzyść obwinionych, którzy złożyli odwołania, uniewinniła 2 obwinionych, którzy nie złożyli odwołań od części przypisanych im czynów. W jednym przypadku karę pozostawiono bez zmian, a w drugim odstąpiono od wymierzenia kary obwinionemu.

b. Spośród orzeczeń uchylających orzeczenia komisji orzekających pierwszej instancji i uniewinniających obwinionych od stawianych zarzutów:

- 12 dotyczyło obwinionych, którym przypisano odpowiedzialność orzeczeniami wydanymi w pierwszej instancji przez regionalne komisje orzekające;
- 14 dotyczyło obwinionych, którym przypisano odpowiedzialność orzeczeniami wydanymi w pierwszej instancji przez resortowe komisje orzekające działające przy ministrach.

6. Orzeczenia o uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania

Zgodnie z art. 147 ust. 1 pkt 3 uodnfp, GKO może uchylić orzeczenie komisji orzekającej pierwszej instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania. Spośród takich orzeczeń GKO:

- 26 dotyczyło orzeczeń wydanych w pierwszej instancji przez regionalne komisje orzekające (w ramach tych 26 przypadków, w stosunku do jednego obwinionego GKO stwierdziła nieważność orzeczenia w części niezaskarżonej odwołaniem rzecznika dyscypliny finansów publicznych),
- 13 dotyczyło orzeczeń wydanych w pierwszej instancji przez resortowe komisje orzekające działające przy ministrach (w ramach tych 13 przypadków, w stosunku do 3 obwinionych, których sprawy przekazywano do ponownego rozpoznania, GKO uniewinniła ich od części zarzutów).

7. Rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania

GKO umarzała postępowania ze względu na:

- upływ terminu do orzekania w sprawie (przedawnienie karalności) - odnośnie do 1 obwinionego,
- znikomy stopień szkodliwości naruszenia dla finansów publicznych - odnośnie do 8 obwinionych

(przesłanki umorzenia postępowania określa art. 78 ust. 1 uondfp).

8. Rozstrzygnięcia o pozostawieniu odwołania bez rozpoznania, o odmowie przyjęcia odwołania oraz zwrot akt w celu uzupełnienia braków formalnych (wyjaśnienia, czy odwołanie zostało złożone przez osobę uprawnioną)

- a. Pozostawienie środka zaskarżenia bez rozpoznania następuje w wyniku jego wycofania przez stronę postępowania (art. 140 ust. 2 uondfp). W 2011 r. Główny Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych, na podstawie art. 140 ust. 1 uondfp, wycofał ogółem **13** odwołań, złożonych przez rzeczników dyscypliny finansów publicznych.
- b. Odmowa przyjęcia środka zaskarżenia następuje na podstawie art. 139 pkt 1 uondfp, tj. jeżeli środek zaskarżenia został wniesiony po terminie lub przez osobę nieuprawnioną. Przewodniczący GKO odmówił w 2011 r. przyjęcia odwołania w 4 przypadkach (w związku z art. 149 uondfp).
- c. Postępowanie polegające na zwracaniu akt do komisji orzekającej pierwszej instancji w celu uzupełnienia braków formalnych (wyjaśnienia, czy odwołanie zostało złożone przez osobę uprawnioną) zostało nakazane GKO w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 1 czerwca br. sygn. akt V SA/Wa 2773/10. Należy zaznaczyć, że w związku z obszerną nowelizacją uondfp, która weszła w życie 11 lutego 2012 r. praktyka w tym zakresie ulegnie zmianie (zob. art. 139 a uondfp). W 2011 r. Przewodniczący GKO zwrócił akta do komisji orzekających pierwszej instancji w celu uzupełnienia braków formalnych w odniesieniu do 4 odwołań (w liczbie tej ujęto tylko odwołania, które nie wpłynęły do GKO ponownie w 2011 r.).

Liczba odwołań, które pozostawiono bez rozpoznania, co do których odmówiono ich przyjęcia albo w odniesieniu do których akta zwrócono do komisji orzekającej pierwszej instancji w celu uzupełnienia braków formalnych (które nie wpłynęły do GKO ponownie w 2011 r.), została uwzględniona zarówno w liczbie wniesionych odwołań jak i w tabeli ukazującej sposób rozpoznania spraw przez GKO (zob. tabela w pkt 4).

9. Inne sprawy załatwiane przez Przewodniczącego GKO

- a. Do Przewodniczącego GKO w 2011 r. wpłynęły 2 wnioski o wyznaczenie innej komisji jako właściwej do rozpoznania sprawy – zostały załatwione odmownie, ponieważ nie wystąpiły przesłanki pozwalające na wydanie postanowienia w przedmiocie zmiany właściwości komisji orzekającej przewidziane w art. 81 ust. 3 uondfp.
- b. Do Przewodniczącego GKO w 2011 r. wpłynęły 4 wnioski o rozstrzygnięcie sporu o właściwość między komisjami orzekającymi. Na podstawie art. 81 ust. 4 uondfp Przewodniczący GKO wskazał komisje właściwe do rozpoznania spraw.

- c. W 2011 r. do Przewodniczącego GKO wpłynął 1 wniosek o wyrażenie zgody na wypowiedzenie stosunku pracy oraz jeden wniosek o wyrażenie zgody na wypowiedzenie zmieniające warunki pracy osobom wchodzącym w skład komisji orzekających. Wnioski wskazywały na przyczyny wypowiedzeń (leżące po stronie pracodawcy) i zostały uwzględnione.
- d. W 2011 r. do Przewodniczącego GKO wpłynęło 6 wniosków o zatwierdzenie programu szkolenia dla komisji orzekających pierwszej instancji. Wnioski te zostały zaakceptowane.

10. Rozstrzygnięcia GKO zaskarżone do sądów administracyjnych

- a. W 2011 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wpłynęło 11 skarg na orzeczenia GKO i 1 skarga na postanowienie Przewodniczącego GKO o odmowie przyjęcia do rozpoznania złożonego środka zaskarżenia.
- b. Z rozpoznanych w 2011 r. przez WSA w Warszawie skarg na orzeczenia GKO, które wpłynęły do Sądu w 2011 r. i wcześniej, WSA w Warszawie w 1 przypadku odrzucił skargę, w 12 przypadkach oddalił skargi, w 3 przypadkach uchylił orzeczenia GKO.
- c. Z rozpoznanych w 2011 r. przez WSA w Warszawie skarg na postanowienia GKO i Przewodniczącego GKO, które wpłynęły do Sądu w 2011 r. i wcześniej, WSA w Warszawie w 1 przypadku uchylił postanowienie GKO i w 1 przypadku dwukrotnie odrzucił skargę na postanowienie Przewodniczącego GKO.
- d. 8 wyroków WSA w Warszawie oddalających skargi i 1 postanowienie o odrzuceniu skargi na orzeczenia GKO zostały w 2011 r. zaskarżone skargami kasacyjnym do Naczelnego Sądu Administracyjnego.
- e. W 2011 r. WSA w Warszawie odrzucił skargę kasacyjną na wyrok WSA oddalający skargę na orzeczenie GKO. Ponadto WSA wydał postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej z 2010 r. na 1 postanowienie WSA o odrzuceniu skargi na orzeczenie GKO.
- f. W 2011 r. NSA oddalił 1 zażalenie na postanowienie WSA o odmowie wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia GKO.
- g. W 2011 r. NSA w 2 sprawach oddalił skargi kasacyjne na wyroki WSA oddalające skargi na orzeczenia GKO. Ponadto NSA uwzględnił wniesioną przez obrońcę obwinionego skargę na postanowienie WSA odrzucające skargę na postanowienie Przewodniczącego GKO o odmowie przyjęcia do rozpoznania złożonego środka zaskarżenia.

11. Rejestr osób odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych

W myśl art. 188 – 191 uondfp, GKO prowadzi rejestr osób odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, w ramach którego udziela się odpowiedzi na zapytania o karalność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. W rejestrze zarejestrowano w 2011 r. **916** osób oraz usunięto z niego dane dotyczące **762** osób, wobec których nastąpiło zatarcie ukarania. Ponadto, udzielono **2.324** odpowiedzi na zapytania o karalność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

12. Nadzór administracyjny nad komisjami orzekającymi pierwszej instancji

Zgodnie z art. 194 uondfp., Przewodniczący GKO sprawuje nadzór nad działalnością administracyjną komisji orzekających pierwszej instancji. Z informacji uzyskanych w ramach sprawowania tego nadzoru wynika, co następuje.

- a) Średni okres czasu upływający od daty złożenia wniosku do wyznaczenia terminu rozprawy wynosi ok. 1 miesiąca.
- b) Częstość odbywania się rozpraw przed komisjami orzekającymi jest bardzo zróżnicowana - od kilku w ciągu roku do 3 w skali tygodnia (z zastrzeżeniem, że jedna komisja nie miała żadnej sprawy, a kilka rozstrzygnęło po jednej lub po dwie w trakcie roku).
- c) Większość orzeczeń zapada bez konieczności odraczania rozprawy. Głównymi przyczynami odraczania rozpraw są:
 - niemożność rozpoznania sprawy w ciągu jednego terminu rozprawy (zawilość sprawy),
 - konieczność uzupełnienia materiału dowodowego,
 - wniosek strony (art. 125 pkt 3 uondfp).
- d) Większość uzasadnień do rozstrzygnięć była sporządzana terminowo. Przekroczenia 21-dniowego, instrukcyjnego terminu do doręczenia stronom orzeczenia wraz z uzasadnieniem wynikały głównie z problemów związanych z doręczeniami.
- e) Szczegółowej analizie w zakresie przestrzegania terminów w postępowaniu o naruszenie dyscypliny finansów publicznych poddano 30 spraw, które wpłynęły do GKO. Z badania tego wynika, co następuje.
 - Średni okres upływający między złożeniem wniosku przez rzecznika dyscypliny finansów publicznych a przekazaniem sprawy do GKO w wyniku wpłynięcia środka zaskarżenia wynosi ok. 6,75 miesiąca.
 - Okres upływający między złożeniem wniosku przez rzecznika dyscypliny finansów publicznych a przekazaniem sprawy do GKO w wyniku wpłynięcia środka zaskarżenia wyniósł:
 - do 3 miesięcy – 6 spraw;

- od 3 do 6 miesięcy – 13 spraw;
- powyżej 6 miesięcy – 11 spraw.

Głównymi przyczynami wydłużania się tego okresu były:

- rozpoznawanie spraw w kilku terminach rozpraw (sprawy zawile),
- znaczna liczba wniosków pozostających do rozpoznania w komisji orzekającej,
- niewłaściwa organizacja pracy komisji.

W ramach nadzoru administracyjnego Przewodniczący GKO podjął w stosunku do komisji orzekających pierwszej instancji m.in. następujące działania.

- Wydał zlecenie wszystkim komisjom orzekającym, by przygotowały na dzień 30 czerwca i 30 września informacje dotyczące liczby spraw pozostających do rozpoznania z 2010 r. jak również liczbę spraw, które wpłynęły do rozpoznania w 2011 r. i ile na wskazany dzień rozpoznano. Wszystkie komisje orzekające sporządziły takie sprawozdania z działalności.
- Wydał zalecenie, aby wskazane komisje orzekające przesłały rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania z powodu przedawnienia orzekania, umorzenia postępowania z powodu znikomej szkodliwości czynu dla finansów publicznych, umorzenia z uwagi na to, iż działanie lub zaniechanie było podjęte wyłącznie w celu ograniczenia skutków zdarzenia losowego. Wskazane komisje orzekające przesłały do GKO wszystkie rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania.
- Wystąpił do wskazanych komisji orzekających z pytaniem, czy przeprowadzono szkolenia dla nowych członków komisji a w przypadku nieprzeprowadzenia takiego szkolenia poprosił o określenie terminu, kiedy zostanie ono przeprowadzone.
- Zwrócił uwagę przewodniczącemu jednej z komisji orzekających na zasady orzekania o kosztach postępowania.
- Przypomniał wskazanym przewodniczącym komisji orzekających o potrzebie przesłania aktualnego składu nowo powołanych komisji.
- Skierował do jednej z komisji orzekających wyjaśnienia dotyczące sposobu postępowania w przypadku wątpliwości dotyczących określenia właściwości tej komisji do załatwienia konkretnych spraw.
- Zwrócił uwagę przewodniczącemu jednej z komisji orzekających na obowiązek niezwłocznego przekazywania rozstrzygnięć komisji. Ponadto wskazał na ograniczenia dotyczące sprostowania oczywistych omyłek pisarskich.
- Przypomniał przewodniczącym dwóch resortowych komisji orzekających o ich obowiązkach związanych ze zniesieniem organów, przy których komisje te działały.

- Odpowiadając na pytanie przewodniczącego komisji orzekającej, zajął stanowisko odnośnie do przekazywania prawomocnych orzeczeń zapadłych wobec wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) przewodniczącemu rady gminy.
- Przedstawił przewodniczącym komisji orzekających wyjaśnienia dotyczące zasad stwierdzenia prawomocności orzeczeń, w przypadku kiedy orzeczenie dotyczy więcej niż jednego obwinionego.
- Przeprowadził - w uzgodnieniu z Poczta Polska – działania zmierzające do ujednolicenia praktyki doręczania korespondencji organów właściwych w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (opracowanie wzoru zwrotnego potwierdzenia odbioru korespondencji).

Czynności podejmowane przez Przewodniczącego GKO dotyczyły w szczególności nadzoru nad terminowym rozpoznawaniem spraw. Należy podkreślić, że w 2011 r. wzrosła sprawność działania komisji orzekających, o czym świadczy większa liczba spraw rozpoznanych w roku sprawozdawczym i mniejsza liczba spraw pozostających do rozpoznania na koniec roku sprawozdawczego, w porównaniu z poprzednim rokiem sprawozdawczym. Z informacji przedstawianych przez przewodniczących komisji orzekających wynikało, że liczba spraw, w przypadku których można było mówić o zwłoce w ich rozpoznaniu uległa znacznemu zmniejszeniu i stanowiła niewielki odsetek wszystkich rozpoznanych spraw.

13.Szkolenia i działalność informacyjna

- a. W 2011 r. odbyło się jedno spotkanie szkoleniowe dla członków GKO. Na spotkaniu omówiono w szczególności problematykę dotyczącą:
 - pojęcia zobowiązania w prawie cywilnym i finansowym,
 - zakresu upoważnienia do zaciągania zobowiązań jednostki sektora finansów publicznych,
 - wybranych zagadnień dotyczących zaciągania zobowiązań przez szkoły wyższe,
 - dochodzenia należności Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub innej jednostki sektora finansów publicznych,
 - rozbieżności interpretacyjnych w świetle orzecznictwa GKO,
 - zmian w ustawie o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych w odniesieniu do: zakresu podmiotowego odpowiedzialności, katalogu naruszeń dyscypliny finansów publicznych, zasad odpowiedzialności i zasad postępowania, kary i zasady jej wymiaru, przepisów proceduralnych.

- b. W 2011 r. kontynuowano opracowywanie „Biuletynu orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych” – kwartalnika zawierającego wybór orzeczeń GKO, komisji orzekających I instancji oraz wyroków WSA i NSA, wydawanego przez Ministerstwo Finansów. Biuletyn ten otrzymują podmioty związane z dochodzeniem odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych a także państwowe uczelnie wyższe. W formie elektronicznej kwartalnik zamieszczany jest na stronie internetowej Ministerstwa Finansów. Rozpowszechnianie Biuletynu ma służyć poszerzeniu wiedzy z zakresu finansów publicznych oraz wspomaganie funkcji prewencyjnej orzeczeń. W formie elektronicznej, na portalu Ministerstwa Finansów, znajduje się ponadto pełna baza orzecznictwa GKO (orzeczenia wydane od 1 lipca 2005 r.). Działania te mają na celu zapewnienie jednolitego stosowania przepisów o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych przez organy orzekające w sprawach o takie naruszenie.

14. Najważniejsze orzeczenia GKO

Spśród orzeczeń wydanych przez GKO w 2011 r. na szczególną uwagę zasługują:

- orzeczenie z 17 stycznia 2011 r., sygn. akt BDF1/4900/108/118/10/3130, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2011 r. nr 2, poz. 5 oraz w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 15 uondfp),
- orzeczenie z 24 stycznia 2011 r., sygn. akt BDF1/4900/85/86/Rn-16/09/3106, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2011 r. nr 2, poz. 7 oraz w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 8 pkt 1 uondfp),
- orzeczenie z 17 lutego 2011 r., sygn. akt BDF1/4900/113/124-125/RN-27-28/10/3259, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2011 r. nr 2, poz. 9 oraz w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane m.in. do art. 11 ust.1 uondfp),
- orzeczenie z 16 maja 2011 r., sygn. akt BDF1/4900/20/24/RN-4/11/970, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 9 pkt 1 uondfp),
- orzeczenie z 26 maja 2011 r., sygn. akt BDF1/4900/31/36/RN-9/11/1351, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 18 pkt 2 uondfp),

- orzeczenie z 20 czerwca 2011 r., sygn. akt BDF1/4900/33/38/11/1350, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane m.in. do art. 17 ust. 1 pkt 2 lit. a uondfp),
- orzeczenie z 30 czerwca 2011 r., sygn. akt BDF1/4900/21/25/11/983, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2011 r. nr 3, poz. 8 oraz w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 17 ust. 1 pkt 2 lit. a uondfp),
- orzeczenie z 21 lipca 2011 r., sygn. akt BDF1/4900/41/47/RN-13/11/1524, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2011 r. nr 3, poz. 9 oraz w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 5 ust. 1 pkt 1 uondfp),
- orzeczenie z 12 września 2011 r., sygn. akt BDF1/4900/59/65/11/1852, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2011 r. nr 4, poz. 10 oraz w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane m.in. do art. 18 pkt 2 uondfp),
- orzeczenie z 29 września 2011 r., sygn. akt BDF1/4900/77/81/RN-23/11/2381, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2011 r. nr 4, poz. 12 oraz w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane m.in. do art. 17 ust. 1 pkt 1 uondfp),
- orzeczenie z 29 września 2011 r., sygn. akt BDF1/4900/79/84/RN-24/11/2379, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2011 r. nr 4, poz. 13 oraz w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane m.in. do art. 6 pkt 1 uondfp),
- orzeczenie z 28 listopada 2011 r., sygn. akt BDF1/4900/98/104/RN-29/11/3056, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 17 ust. 1 pkt 4 uondfp),
- orzeczenie z 5 grudnia 2011 r., sygn. akt BDF1/4900/106/113/11/3408, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 11 ust. 1 uondfp).

II

Działalność komisji orzekających pierwszej instancji w 2011 r.**1. Zagadnienia ogólne, podstawy prawne.**

Komisjami orzekającymi, zgodnie z art. 46 uondfp, są:

- resortowe komisje orzekające przy ministrach kierujących działem lub działami administracji rządowej – 17 komisji, Wspólna Komisja Orzekająca, Komisja Orzekająca przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów (zwane dalej resortowymi komisjami orzekającymi),
- regionalne komisje orzekające przy regionalnych izbach obrachunkowych (zwane dalej regionalnymi komisjami orzekającymi) – 16 komisji.

W dniu 17 listopada 2011 r. wygasły kadencje Resortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Infrastruktury i przy Ministrze Spraw Wewnętrznych i Administracji w związku ze zniesieniem organów, przy których działały.

Na podstawie art. 135 ust. 1 uondfp, komisje orzekające wydają orzeczenia o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, uniewinnieniu albo umorzeniu postępowania.

Zgodnie z art. 31 uondfp, komisje orzekające mogą wymierzyć karę upomnienia, nagany, karę pieniężną oraz karę zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznym. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, na podstawie art. 36 uondfp, komisje orzekające mogą odstąpić od wymierzenia kary.

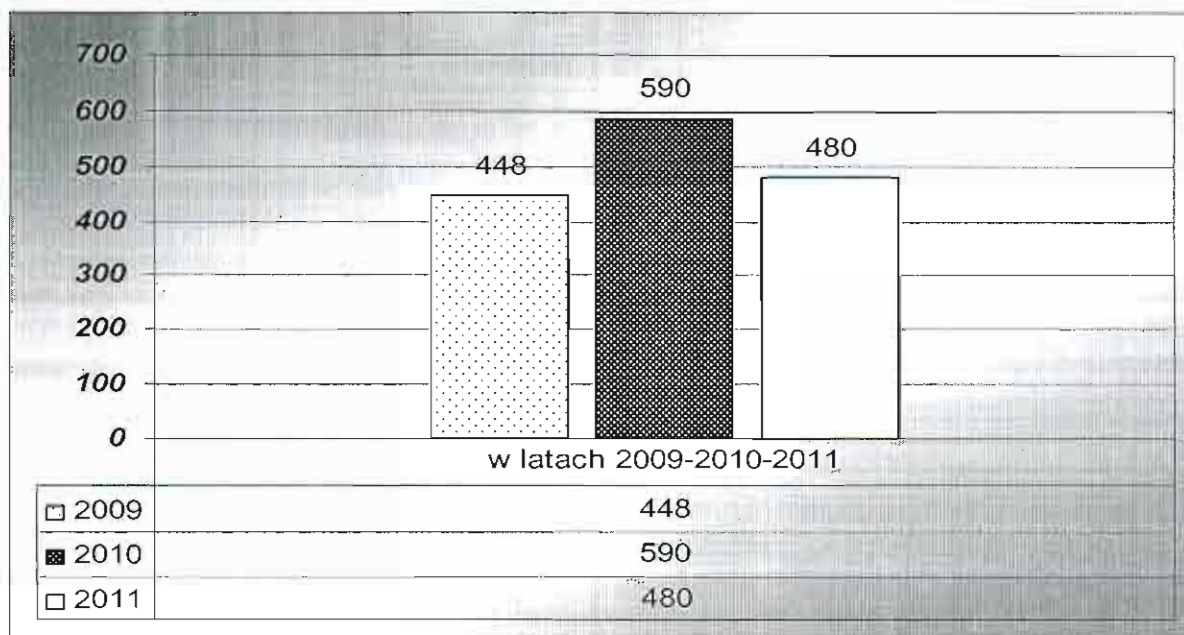
1. Sprawy* pozostające do rozpoznania w roku sprawozdawczym**a) Sprawy oczekujące na rozpoznanie na początku roku sprawozdawczego**

Na początku 2011 r. w komisjach orzekających pierwszej instancji oczekiwały na rozstrzygnięcie wnioski o ukaranie dotyczące 480 obwinionych (patrz zał. nr 1, 2 i 3), w tym:

- w regionalnych komisjach orzekających 400 obwinionych,
- w resortowych komisjach orzekających 80 obwinionych.

*Poprzez sprawę rozumie się także wniosek o ukaranie w odniesieniu do jednej osoby.

Tabela nr 1: Liczba spraw oczekujących na rozstrzygnięcie wg stanu na początek roku sprawozdawczego 2009, 2010, 2011 (ujęcie porównawcze)

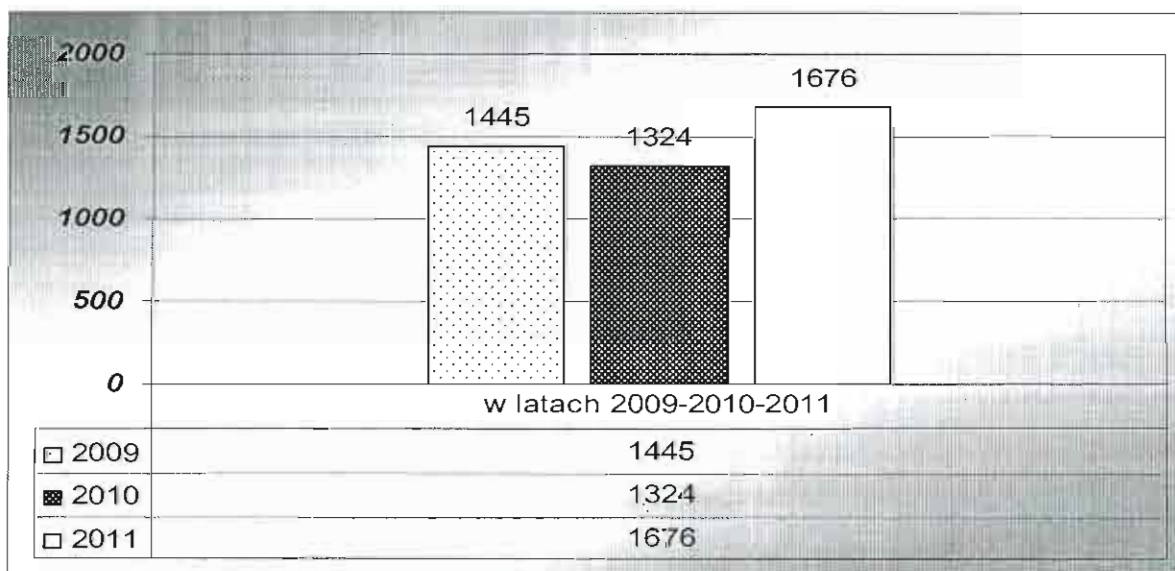

b) Sprawy, które wpłynęły do rozpoznania w roku sprawozdawczym

W 2011 r. do komisji orzekających w pierwszej instancji wpłynęły wnioski o ukaranie dotyczące 1676 obwinionych, przy czym do:

- regionalnych komisji orzekających wobec 1475 obwinionych,
- resortowych komisji orzekających wobec 201 obwinionych.

Tabela nr 2: Liczba spraw, które wpłynęły do rozpoznania w roku sprawozdawczym 2009, 2010, 2011 (ujęcie porównawcze)

Ponadto, GKO zwróciła do ponownego rozpoznania sprawy dotyczące 35 obwinionych (do regionalnych komisji orzekających sprawy dotyczące 21 obwinionych i do resortowych komisji orzekających – 14 obwinionych).

W komisjach orzekających pierwszej instancji pozostawały zatem łącznie do rozpoznania w 2011 r. sprawy dotyczące 2191 obwinionych, w tym w regionalnych komisjach orzekających dotyczyły one 1895 obwinionych a w resortowych komisjach orzekających 296 obwinionych.

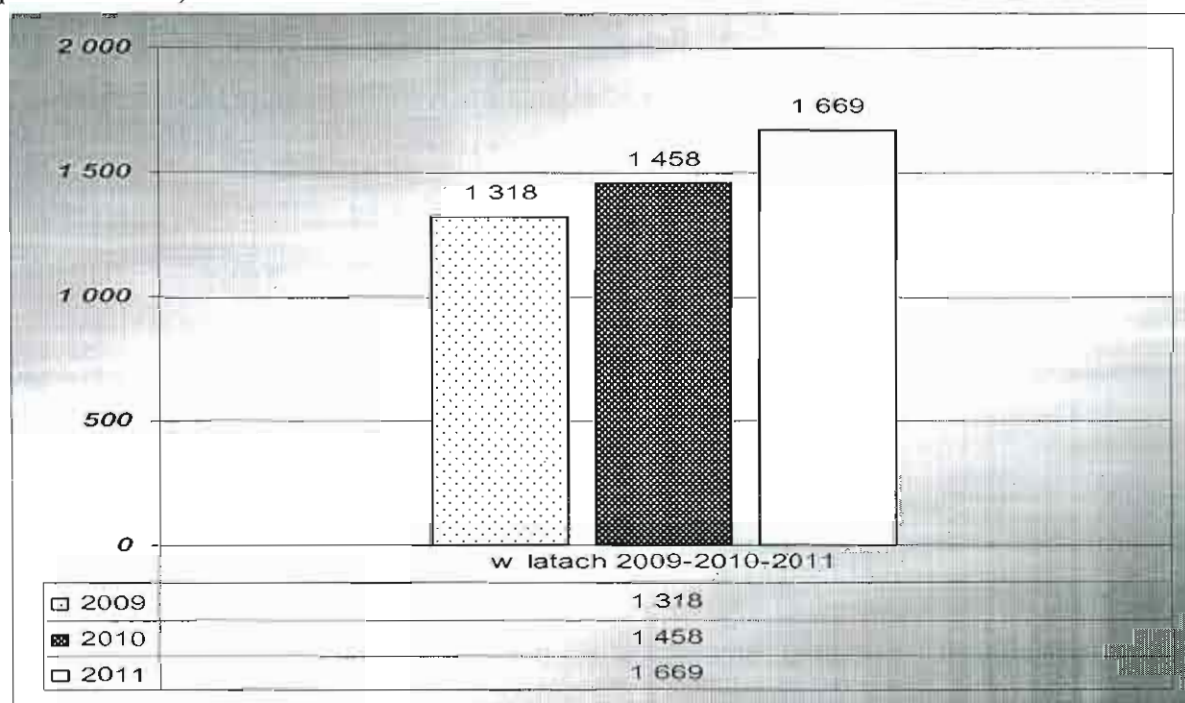
3. Sprawy rozstrzygnięte w ciągu roku sprawozdawczego

a. Komisje orzekające pierwszej instancji wydały w 2011 r. rozstrzygnięcia wobec 1669 obwinionych, w tym:

- regionalne komisje orzekające - wobec 1437 obwinionych,
- resortowe komisje orzekające - wobec 232 obwinionych.

Na koniec roku do rozstrzygnięcia pozostały wnioski o ukaranie dotyczące 478 obwinionych, w tym w regionalnych komisjach orzekających - wobec 414 obwinionych i w resortowych komisjach orzekających - wobec 64 obwinionych. Różnica pomiędzy liczbą złożonych wniosków a rozpoznanych spraw wynika z łącznego rozpoznania spraw pozostających ze sobą w ścisłym związku.

Tabela nr 3: Liczba spraw rozstrzygniętych w ciągu: 2009, 2010, 2011 roku (ujęcie porównawcze)

b) Z ogółu 1437 spraw rozstrzygniętych w ciągu 2011 r. przez regionalne komisje orzekające najwięcej spraw rozstrzygnęły:

- Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO w Krakowie - 215 spraw,
- Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO w Poznaniu - 213 spraw,
- Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO w Katowicach - 141 sprawy,
- Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO w Kielcach - 108 spraw,

a najmniej:

- Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO w Zielonej Górze - 16 spraw,
- Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO we Wrocławiu - 20 spraw.

Z ogółu 232 spraw rozstrzygniętych w ciągu 2011 r. przez resortowe komisje orzekające najwięcej spraw rozstrzygnęły:

- Resortowa Komisja Orzekająca przy Ministrze Sprawiedliwości - 77 spraw,
- Resortowa Komisja Orzekająca przy Ministrze Spraw Wewnętrznych i Administracji - 32 sprawy,
- Resortowa Komisja Orzekająca przy Ministrze Zdrowia - 24 sprawy,
- Resortowa Komisja Orzekająca przy Ministrze Obrony Narodowej - 24 sprawy

a najmniej:

- Wspólna Komisja Orzekająca - 1 sprawa,
- Resortowa Komisja Orzekająca przy Ministrze Edukacji Narodowej - 1 sprawa,
- Resortowa Komisja Orzekająca przy Ministrze Gospodarki - 1 sprawa,
- Komisja Orzekająca przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów - 2 sprawy,
- Resortowa Komisja Orzekająca przy Ministrze Rozwoju Regionalnego - 2 sprawy,
- Resortowa Komisja Orzekająca przy Ministrze Spraw Zagranicznych - 2 sprawy,
- Resortowa Komisja Orzekająca przy Ministrze Środowiska - 2 sprawy.

W 2011 roku ani razu nie orzekała komisja przy Ministrze Sportu i Turystyki.

Powyższe dane wskazują na utrzymujące się dysproporcje w obciążeniu pracą zarówno poszczególnych komisji orzekających, jak i ogólnie w podziale na resortowe i regionalne komisje orzekające. Zdecydowana większość spraw rozstrzygana jest przez regionalne komisje orzekające.

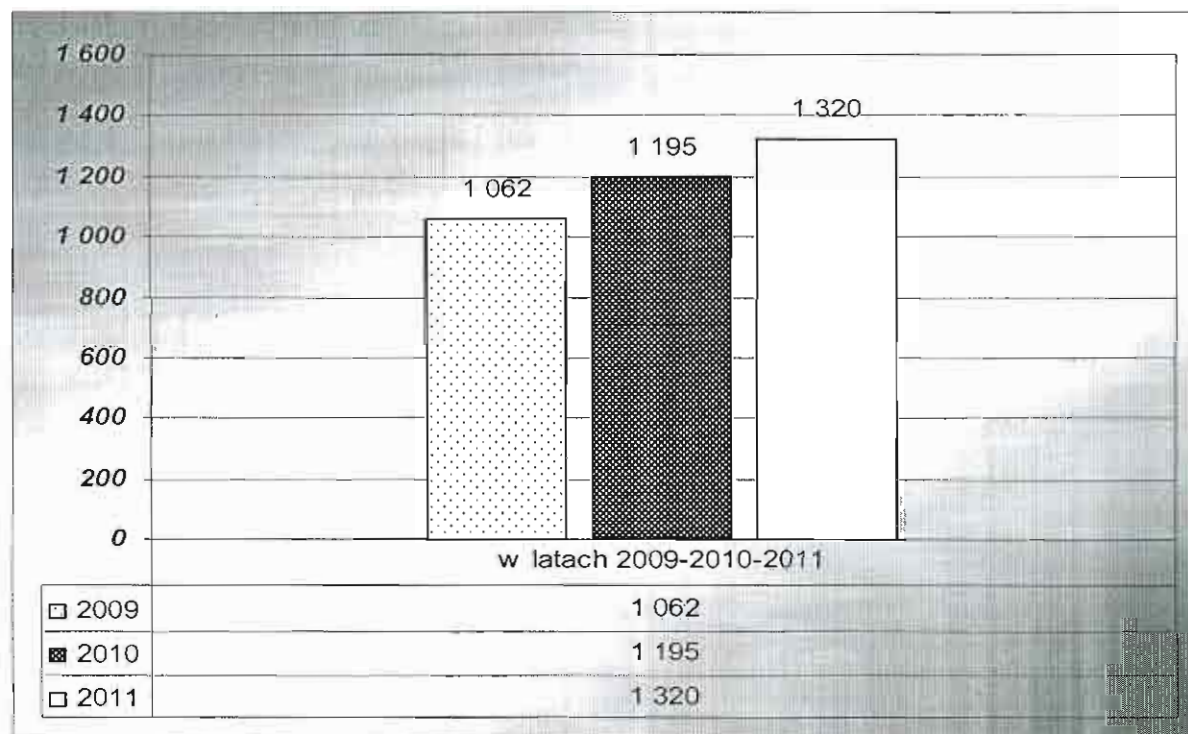
Dysproporcje te zostały dostrzeżone przez ustawodawcę, który w ustawie o zmianie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz innych ustaw przewidział powołanie, w miejsce 17 resortowych komisji orzekających przy ministrach, trzech międzyresortowych komisji orzekających. Ustawa weszła w życie w dniu 11 lutego 2012 r.

4. Sposób rozstrzygnięcia spraw w roku sprawozdawczym

Komisje orzekające pierwszej instancji wydały orzeczenia wobec 1320 obwinionych, na mocy których:

- a) uniewinniono 330 osób, tj. 24,8 % wszystkich obwinionych, wobec których wydano orzeczenia, w tym w:
 - regionalnych komisjach orzekających 247 osób, co stanowi 74,8% wszystkich uniewinnionych,
 - resortowych komisjach orzekających 83 osoby, co stanowi 25,2% wszystkich uniewinnionych,
- b) uznano odpowiedzialnymi za naruszenie dyscypliny finansów publicznych 990 osób, tj. 75 % wszystkich obwinionych, wobec których wydano orzeczenia, z tego:
 - regionalne komisje orzekające orzekły o uznaniu odpowiedzialnymi za naruszenie dyscypliny finansów publicznych - 895 osób, co stanowi 90,4% obwinionych, którym przypisano odpowiedzialność,
 - resortowe komisje orzekające orzekły o uznaniu odpowiedzialnymi za naruszenie dyscypliny finansów publicznych - 95 osób, co stanowi 9,5% obwinionych, którym przypisano odpowiedzialność.

Tabela nr 4; Wydane orzeczenia w kwestii odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (ogółem) w latach 2009, 2010, 2011 (ujęcie porównawcze)

c) umorzono postępowanie wobec 349 osób, przy czym w:

- regionalnych komisjach orzekających wobec 295 osób,
- resortowych komisjach orzekających wobec 54 osób.

Ponadto wnioski rozpoznane w 2011 r., złożone przez rzecznika najczęściej nie kończyły się przypisaniem odpowiedzialności w:

- Resortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Infrastruktury – z 7 rozstrzygniętych spraw ani razu nie przypisano odpowiedzialności,
- Resortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego – z 10 rozstrzygniętych spraw 9 (czyli 90%) nie zakończyło się przypisaniem odpowiedzialności,
- Resortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Pracy i Polityki Społecznej – z 11 rozstrzygniętych spraw 10 (czyli 90,9%) nie zakończyło się przypisaniem odpowiedzialności.

W regionalnych komisjach orzekających to samo zjawisko nie miało tak dużych rozmiarów. Wnioski rozpoznane w 2011 r., złożone przez rzecznika najczęściej nie kończyły się przypisaniem odpowiedzialności w:

- Regionalnej Komisji Orzekającej przy RIO w Bydgoszczy (na 79 rozstrzygniętych spraw 66 - czyli 83,5% - nie zakończyło się przypisaniem odpowiedzialności),
- Regionalnej Komisji Orzekającej przy RIO w Szczecinie (na 81 rozstrzygniętych spraw 57 - czyli 70,4% - nie zakończyło się przypisaniem odpowiedzialności).

5. Orzeczenia o uznaniu odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych

a. Spośród 990 osób uznanych za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych:

- 895 obwinionym przypisały odpowiedzialność regionalne komisje orzekające,
- 95 obwinionym przypisały odpowiedzialność resortowe komisje orzekające.

Z ogólnej liczby 990 osób uznanych za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ukarano 421 osób, tj. 42,5%, w tym:

- 373 osoby w regionalnych komisjach orzekających,
- 48 osób w resortowych komisjach orzekających.

Z ogólnej liczby 990 osób uznanych za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, wobec 569 osób (57,5%) odstąpiono od wymierzenia kary, w tym:

- 522 osoby w regionalnych komisjach orzekających,
- 47 osób w resortowych komisjach orzekających.

Z 522 osób, wobec których odstąpiono od wymierzenia kary w Regionalnej Komisji Orzekającej przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Krakowie takie orzeczenia zapadły wobec 111 osób (21,3%).

Z 569 osób wobec których odstąpiono od wymierzenia kary najczęściej w:

- Regionalnej Komisji Orzekającej przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Krakowie – 111 osób, co stanowi 89,5% z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,
- Regionalnej Komisji Orzekającej przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Lublinie – 23 osoby, co stanowi 76,7% z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,
- Regionalnej Komisji Orzekającej przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Szczecinie – 17 osób, co stanowi 70,8% z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,

najrzadziej w:

- Regionalnej Komisji Orzekającej przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Zielonej Górze – 3 osoby, co stanowi 27,3% z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,
- Regionalnej Komisji Orzekającej przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej we Wrocławiu – 4 osoby, co stanowi 28,6% z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,

Najczęściej komisje orzekające pierwszej instancji, odstępując od wymierzenia kary, wskazywały na następujące okoliczności:

- uprzednią niekaralność obwinionego,
- wyróżnianie się obwinionego, przed popełnieniem naruszenia, wzorowym spełnieniem obowiązków zawodowych,
- niską szkodliwość popełnionego naruszenia dla finansów publicznych,
- podjęcie działań zmierzających do wyeliminowania uchybień.

Tabela nr 5: Liczba orzeczeń o uznaniu odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (ogółem) w latach 2009, 2010, 2011.

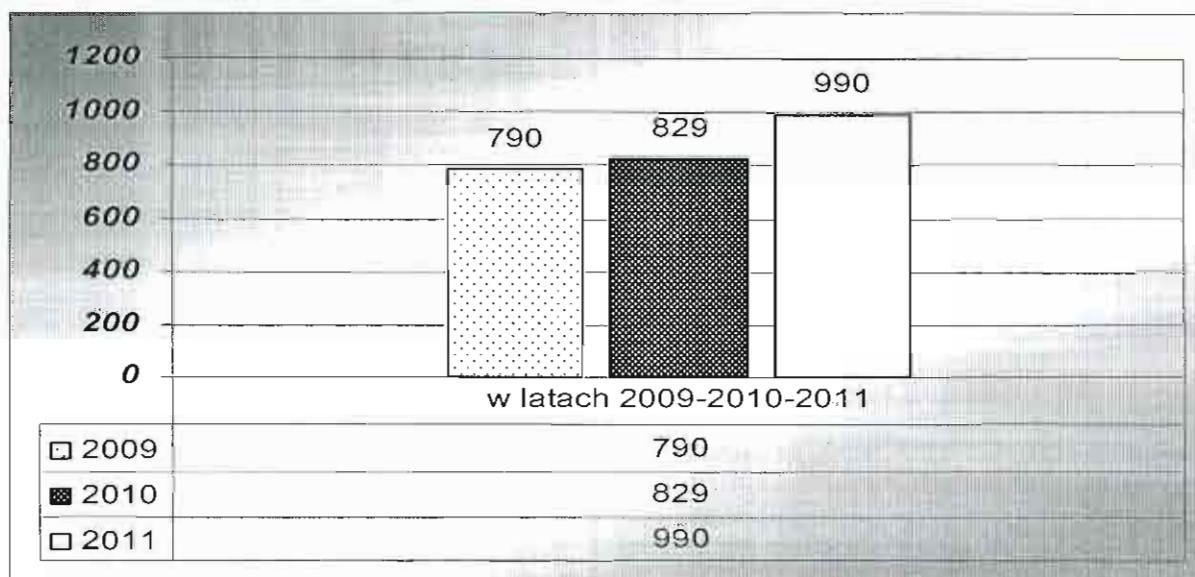
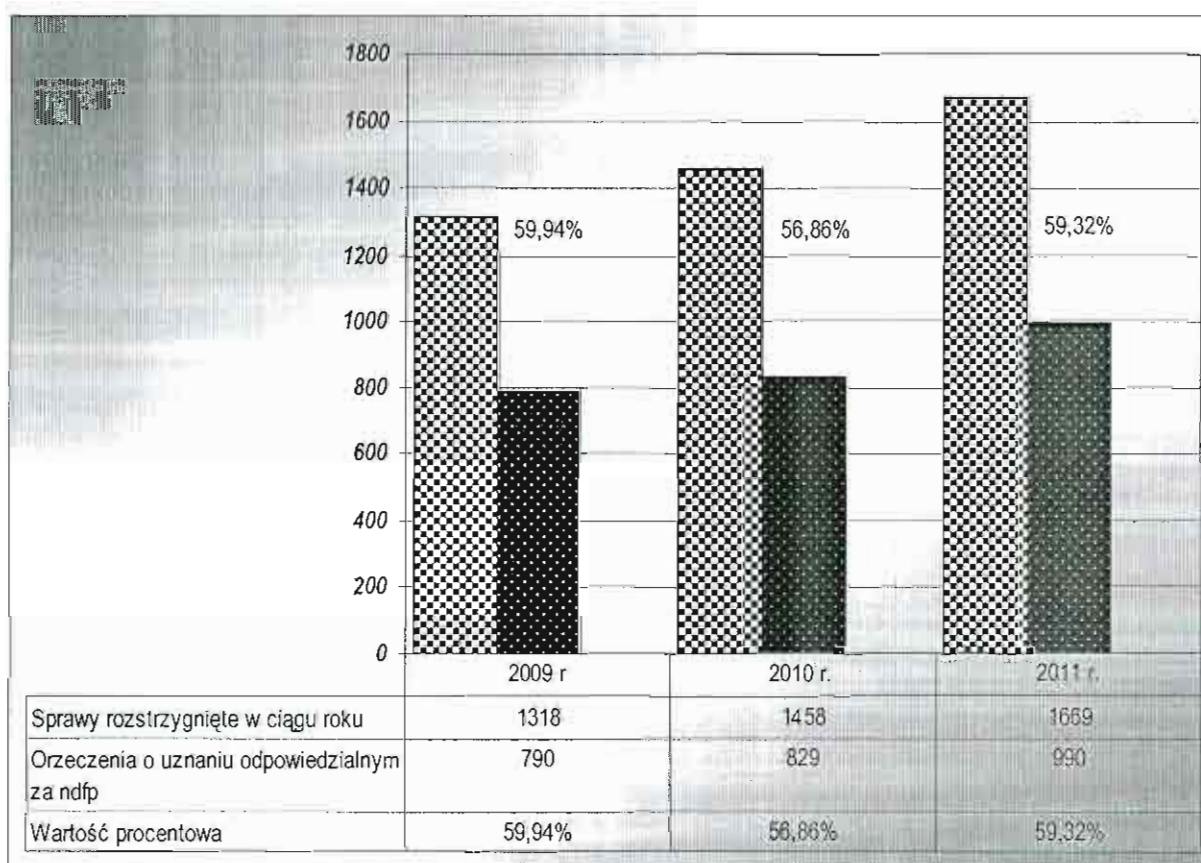

Tabela nr 6: Stosunek procentowy liczby rozpoznanych wniosków o ukaranie (osób) w poszczególnych latach do liczby osób, w stosunku do których wydano orzeczenia o uznaniu odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych

Zgodnie z art. 167 ust.1 uondfp, każdy uznany za odpowiedzialnego za naruszenie dyscypliny finansów publicznych zwraca – na rzecz Skarbu Państwa – koszty postępowania. Koszty te określa się ryczałtowo w wysokości 10% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.

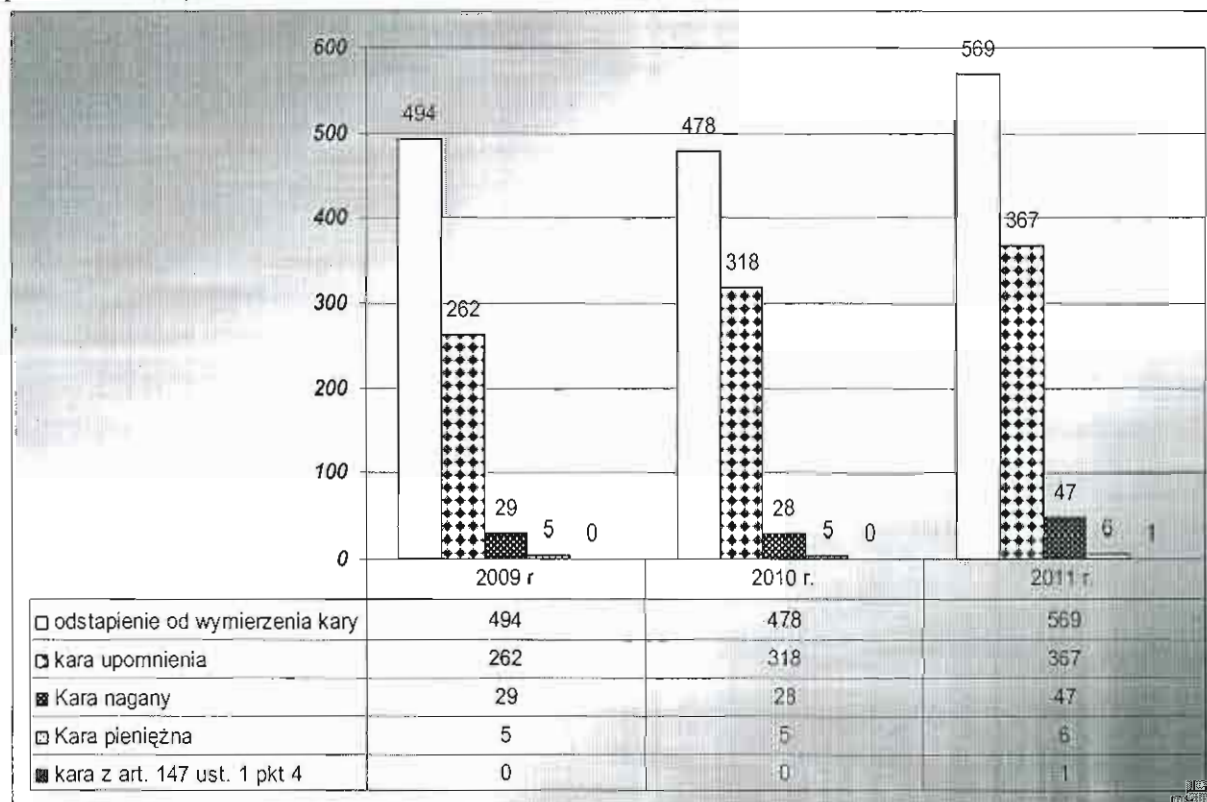
W roku 2011 łączna wysokość orzeczonych kosztów postępowania należnych Skarbowi Państwa wyniosła 277 491,51 zł, a wyegzekwowano 247 092,69 zł.

6. Kary za naruszenie dyscypliny finansów publicznych

W stosunku do 421 osób ukaranych:

- karą upomnienia ukarano 367 osób (87,2% ukaranych), w tym w regionalnych komisjach orzekających 327 osób i w resortowych komisjach orzekających 40 osób,
- karą nagany ukarano 47 osób (11,2% ukaranych), w tym w regionalnych komisjach orzekających 40 osób i resortowych komisjach orzekających 7 osób,
- karą pieniężną ukarano 6 osób (1,4% ukaranych) tylko w regionalnych komisjach orzekających, przy czym średnia wysokość kary pieniężnej wyniosła 5 283,56 zł,
- karą zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi ukarano 1 osobę tylko w resortowej komisji orzekającej przy Ministrze Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Tabela nr 7: Liczba orzeczonych kar wg ich rodzaju w latach: 2009, 2010, 2011 (ujecie porównawcze)

7. Rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania

Komisje orzekające pierwszej instancji w roku 2011 umorzyły postępowania w zakresie 398 zarzutów. Umorzenie postępowania było wynikiem ustalenia, że:

- stopień szkodliwości dla finansów publicznych jest znikomy – 337 zarzutów, co stanowi 84,7%, w tym w regionalnych komisjach orzekających - 289 zarzutów i w resortowych komisjach orzekających - 48 zarzutów,
- inne – 23 zarzuty, co stanowi 5,8%, w tym w regionalnych komisjach orzekających – 13 zarzutów i w resortowych komisjach orzekających - 10 zarzutów,
- nastąpiło przedawnienie orzekania - 16 zarzutów, co stanowi 4%, w tym w regionalnych komisjach orzekających - 11 zarzutów i w resortowych komisjach orzekających - 5 zarzutów,
- zarzucanego czynu nie popełniono - 12 zarzutów, co stanowi 3%, w tym w regionalnych komisjach orzekających - 11 zarzutów i w resortowych komisjach orzekających - 1 zarzut,
- w zarzucanym czynie brak znamion naruszenia dyscypliny finansów publicznych – 10 zarzutów, co stanowi 2,5%, w tym w regionalnych komisjach orzekających – 5 zarzutów i w resortowych komisjach orzekających - 5 zarzutów,
- działanie lub zaniechanie wynikało wyłącznie z konieczności ograniczenia skutków zdarzenia losowego – nie umorzono postępowania na tej podstawie.

8. Przypisane naruszenia dyscypliny finansów publicznych według poszczególnych artykułów ustawy

Osobom odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych przypisano najliczniej popełnienie naruszeń polegających na:

- a. naruszeniu przepisów dotyczących zamówień publicznych (503 naruszenia, co stanowi 28,8% wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających - 466 naruszeń i w resortowych komisjach orzekających - 37 naruszeń),
- b. zaniechaniu przeprowadzenia lub rozliczenia inwentaryzacji oraz wykazaniu w sprawozdaniu budżetowym danych niezgodnych z ewidencją księgową (388 naruszeń, co stanowi 22,2% wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających - 373 naruszenia i w resortowych komisjach orzekających - 15 naruszeń),

- c. dokonaniu wydatku bez upoważnienia albo z przekroczeniem zakresu upoważnienia oraz dopuszczeniu przez kierownika jednostki do dokonania wydatku powodującego przekroczenie kwoty wydatków ustalonej w rocznym planie finansowym jednostki wskutek zaniedbania lub niewypełnienia obowiązków w zakresie kontroli finansowej – (183 naruszenia, co stanowi 10,5% wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających - 158 naruszeń i w resortowych komisjach orzekających – 25 naruszeń),
- d. zaciągnięciu zobowiązania bez upoważnienia albo z przekroczeniem upoważnienia do zaciągania zobowiązań jednostki sektora finansów publicznych – (125 naruszeń, co stanowi 7,2% wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających 119 naruszeń i w resortowych komisjach orzekających 6 naruszeń),
- e. nieopłaceniu przez jednostkę sektora finansów publicznych:
 - składek na ubezpieczenie społeczne,
 - składek na ubezpieczenie zdrowotne,
 - składek na Fundusz Pracy,
 - składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,
 - wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
 albo ich opłaceniu w kwocie niższej niż wynikająca z prawidłowego obliczenia lub z przekroczeniem terminu zapłaty,
 - łącznie 123 czyny, co stanowi 7% wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających 96 czynów i w resortowych komisjach orzekających 27 czynów,
- f. przekazaniu dotacji z naruszeniem zasad lub trybu jej udzielenia, nierozliczeniu lub nieterminowym rozliczeniu dotacji oraz nieustaleniu kwoty dotacji podlegającej zwrotowi do budżetu - (97 czynów, co stanowi 5,6% wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających 85 naruszeń i w resortowych komisjach orzekających 12 naruszeń),
- g. nieprzekazaniu lub nieterminowym przekazaniu do budżetu pobranych dochodów należnych Skarbowi Państwa, niedokonaniu wpłaty do budżetu w należnej wysokości nadwyżki dochodów własnych przez jednostkę budżetową, nadwyżki środków obrotowych przez zakład budżetowy albo części zysku przez agencję wykonawczą lub nieterminowe dokonanie tej wpłaty - (80 naruszeń, co stanowi 4,6 % wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających 72 naruszenia i w resortowych komisjach orzekających 8 naruszeń).

Osobom odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych przypisano najmniej czynów polegających na:

- a. przeznaczeniu środków rezerwy budżetowej na inny cel niż określony w decyzji o ich przyznaniu - (4 naruszenia),
- b. przeznaczeniu dochodów, z wyłączeniem dochodów własnych oraz dochodów gromadzonych na rachunku funduszu motywacyjnego, uzyskiwanych przez jednostkę budżetową na wydatki ponoszone w tej jednostce - (8 naruszeń, przy czym w regionalnych komisjach orzekających 2 naruszenia i w resortowych komisjach orzekających 6 naruszeń).

Przewodniczący GKO nie posiada szczegółowych informacji dotyczących naruszenia art. 18a uodfp.

9. Sprawy pozostające do rozpoznania na koniec roku sprawozdawczego

Na koniec roku 2011 w komisjach orzekających pierwszej instancji pozostało do rozpoznania 478 spraw, z czego:

- 414 spraw - w regionalnych komisjach orzekających,
- 64 sprawy - w resortowych komisjach orzekających.

Na koniec 2011 r. najmniej spraw pozostało do rozpoznania w regionalnych komisjach orzekających przy RIO w:

- Zielonej Górze - 0 spraw,
- Białymstoku - 3 sprawy,
- Rzeszowie - 4 sprawy,
- Wrocławiu - 9 spraw.

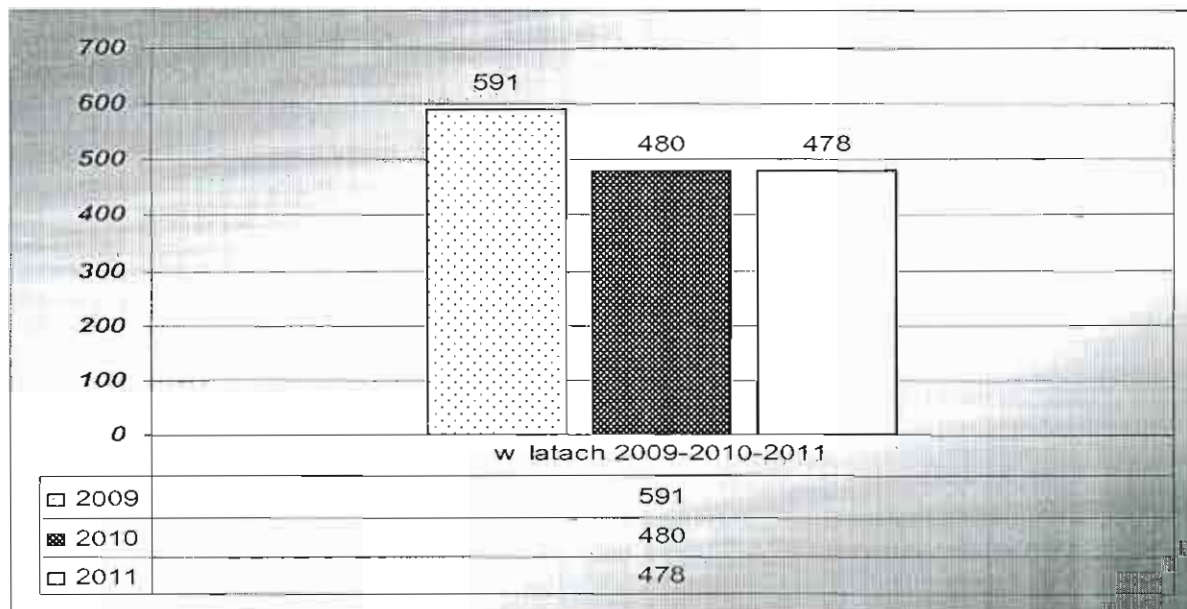
Najwięcej spraw do rozpoznania w regionalnych komisjach orzekających przy RIO w:

- Krakowie - 77 spraw,
- Poznaniu - 58 spraw,
- Bydgoszcz - 41 spraw,
- Katowicach - 38 spraw,
- Gdańsku - 37 spraw.

Najwięcej spraw pozostało na koniec roku w:

- a. Resortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Obrony Narodowej - 10 spraw,
- b. Resortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Spraw Wewnętrznych i Administracji - 10 spraw,

Tabela nr 8: Sprawy pozostające do rozpoznania wg stanu na koniec 2009, 2010, 2011 roku (ujęcie porównawcze)

Załączniki:

1. Załącznik Nr 1 - Sposób rozpoznania wniosków o ukaranie wniesionych w roku 2011 do Regionalnych Komisji Orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnych Izbach Obrachunkowych.
2. Załącznik Nr 2 - Sposób załatwienia wniosków o ukaranie wniesionych w roku 2011 do Resortowych Komisji Orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych.
3. Załącznik Nr 3 - Sposób rozpoznania wniosków o ukaranie wniesionych w roku 2011 – zbiorczo.
4. Załącznik Nr 4 - Sposób rozpoznania wniosków o ukaranie wniesionych w roku 2009, 2010 i 2011 – zbiorczo w ujęciu porównawczym.

Opracowanie: *Ministerstwo Finansów*

Biuro Dyscypliny Finansów Publicznych,

Wydział Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie dyscypliny finansów Publicznych

Z. Zieliński, W. Domańska, D. Gzyra, A. Jedlińska, M. Zych, D. Machnicka

Akceptacja:

M. Gluch, Zastępca Dyrektora Biura Dyscypliny Finansów Publicznych

